

Ο Αείμνηστος Μανώλης Αθουσάκης ή Λουλούδας, ήταν ένας άνθρωπος που αγαπούσε παράφορα το Ριζίτικο Τραγούδι και αγωνιζόταν με πάθος για την διάσωση και τη διάδοση του.

Γι' αυτό μόλις έμαθε ότι άνοιξα τη Σχολή στα Χανιά ήρθε να με βοηθήσει και έγινε το δεξί μου χέρι, δηλαδή έγινε μπροστάρης στη Σχολή.

Πάντα παρών στα συνέδρια και στις εκδηλώσεις που παίρναμε μέρος αλλά και στα μαθήματα τόσο στη Σχολή όσο και στα χωριά.

Ο Λουλούδας γεννήθηκε στους Κάμπους Κεραμιών το 1913. Παντρεύτηκε τη Μαρία Κουράκη και απέκτησαν 10 παιδιά, τρία αγόρια και επτά κορίτσια, τα οποία μεγάλωσαν και πάντρεψαν όλα πάντα με αυστηρές οικογενειακές αρχές τις οποίες διατηρούνε και αυτά με αυστηρότητα, και εγνώρισε από αυτά 72 εγγόνια και δισέγγονα.

Ένα ακόμη παιδί του Λουλούδα είναι το Ριζίτικο τραγούδι και η Κρητική λεβεδιά την οποία μας edίδadε.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ήτονε η πρώτη φωνή στο χώρο του Ριζίτικου τραγουδιού. Δεν ήτονε δυνατόν να τον ακούσει κανείς να τραγουδεί και να μην τονε προσέξει. Ήτονε και ένας εύθυμος χαρακτήρας που edίψa για παρέa και χαροκοπιά.

Το σπίτι του στους Κάμπους Κεραμιών με το δωδεκαμελές πλήρωμα ήταν πάντα ανοιχτό για τους φίλους.

Στις χαροκοπιές ήταν πάντα προτιμητέος. Είναι ο μόνος που αντέδρασε στις παραχαράξεις και τις παραποιήσεις που γίνονται στο Ριζίτικο τραγούδι, και γι' αυτό έστειλε τις παρακάτω επιστολές στον τοπικό τύπο και τα περιοδικά της Κρήτης.